

Γράφει ο **kokkiniotis**

Ακούγεται ανατριχιαστικό, είναι όμως πραγματικό.

«**Ή με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με την κ. Μέρκελ**», τιτλοφορείται [άρθρο](#) του Τσίπρα στην Εφημερίδα των Συντακτών. Η κατακλείδα του είναι η ακόλουθη:

«Όποιος θεωρεί ότι μπορεί να συνεχιστεί αυτή η πολιτική απάτη των στημένων εξόδων στις αγορές μπορεί να στηρίξει τον κ. Σαμαρά και τους προστάτες του. **Οι υπόλοιποι έχουν μόνο μία επιλογή που είναι πραγματικά αντισυστημική και ριζοσπαστική: ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα, Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς σε όλη την Ευρώπη.**»

Όποιος δηλαδή δεν είναι με την ψοφοδεή αντιπολίτευση που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ γαντζωμένος στα κοινοβουλευτικά έδρανα, ...είναι με τη Μέρκελ! Το ζαχαριάδικης κοπής δίλημμα που με αμετροέπεια επιχειρεί να θέσει μπροστά στην κάλπη στον κόσμο της αριστεράς, στον κόσμο της αντίστασης και του αγώνα ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης («εγώ δεν θα γίνω Ζαχαριάδης», είχε δηλώσει παλαιότερα στην εκπομπή του Αυτιά), έχει χρησιμοποιηθεί κατά κόρον από πολλούς.

«*Ο μη ών μετ' εμού κατ' εμού εστι, και ο μη συνάγων μετ' εμού σκορπίζει*», διατυπώνεται αλλιώς στο κατά Ματθαίον (Ματθ. 12, 30).

Έχει οπωσδήποτε την πλάκα του: Ο **τέταρτος στην ιεραρχία θεσμικός παράγοντας του κράτους** (μετά τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον πρωθυπουργό και τον πρόεδρο της Βουλής), ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, χαρακτηρίζει ως συστημικά, μη ριζοσπαστικά και ...φιλικά προς την «κυρία Μέρκελ» άλλα ευρωψηφοδέλτια (ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ,

Σχέδιο Β', ΕΕΚ, Μ-Λ ΚΚΕ, ΟΚΔΕ), ισχυριζόμενος ότι η μόνη πραγματικά αντισυστημική και ριζοσπαστική επιλογή είναι ...η λίστα Τσίπρα και ο ΣΥΡΙΖΑ!

Εύστοχη όμως πολιτικά, ήρθε η «πληρωμένη» απάντηση του γραφείου τύπου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ:

Τσίπρας ή ...τανκς!

Σχόλιο του Γραφείου Τύπου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για άρθρο του αρχηγού της αξ. αντιπολίτευσης

Ως άλλος Κ. Καραμανλής ο Α. Τσίπρας σε άρθρο του στην Εφημερίδα των Συντακτών προσπαθεί να ορίσει το δίλημμα των εκλογών: στις εκλογές υπάρχουν δύο επιλογές: **ή Σαμαράς -Βενιζέλος -Μέρκελ ή ΣΥΡΙΖΑ**. Με το άρθρο αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει το προεκλογικό του δίλημμα στην απόγνωση των εργαζομένων και στο φόβο ότι η επιβίωση της κυβέρνησης θα φέρει ακόμα περισσότερα δεινά, αποφεύγοντας βέβαια να τοποθετηθεί στην ουσία για το καίριο ερώτημα της περιόδου που δεν είναι άλλο από το **αν εντός του ευρώ και της ΕΕ** μπορεί να υπάρξει **άλλος δρόμος για την έξοδο από την κρίση**.

Στην πραγματικότητα όλο το άρθρο του Α. Τσίπρα είναι η αναπαραγωγή των γνωστών αυταπατών του ΣΥΡΙΖΑ για την «ΕΕ των λαών», αλλά και μια προσπάθεια να «πείσει» τους κύκλους της ΕΕ ότι η πολιτική τους λειτουργεί ως «χορηγός τους ευρωσκεπτικισμού και της νεοναζιστικής απειλής». Ξεχνάει ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ότι η ΕΕ είναι ένας υπερεθνικός ιμπεριαλιστικός μηχανισμός που θωρακίζει την εξουσία του κεφαλαίου και ότι η πολιτική που ασκείται **δεν είναι παρέκκλιση, αλλά το πολιτικό DNA της ΕΕ** και αναγκαία συνθήκη για να διατηρηθεί η φυλακή του ευρώ. Η ΕΕ δημιουργήθηκε για να είναι στρατηγείο της επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζομένων και όχι για να φέρει κοντά τους λαούς της Ευρώπης και γι' αυτό **δεν έχει ξεστρατίσει** από το ρόλο της, αλλά τον υπηρετεί σε όλη του την έκταση.

Σήμερα όποιος αποδέχεται το χρέος και τη φυλακή του ευρώ, όποιος αρνείται να δει τον ταξικό χαρακτήρα της ΕΕ και των πολιτικών της, δεν μπορεί να προτείνει στην πραγματικότητα μία άλλη πολιτική για την έξοδο από την κρίση. Ας προσέχει λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ γιατί όσο προσπαθεί να εξευγενίσει το κτήνος που λέγεται ευρώ και ΕΕ στο τέλος μπορεί και να του μοιάσει...

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύει και ενάντια στην κυβέρνηση Σαμαρά -Βενιζέλου, και ενάντια στη

Μέρκελ και την ΕΕ. Όσο και αν σκυλιάζουν οι καθεστωτικές δυνάμεις ότι οποιαδήποτε ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ θα οδηγήσει στην καταστροφή, για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ η μεγαλύτερη καταστροφή θα είναι να παραμείνουμε στην ΕΕ, να συνεχίσουμε σε αυτό τον δρόμο. Αντίθετα, η έξοδος από το ευρώ και η αποδέσμευση από την ΕΕ θα ανακόψει μια πορεία καταστροφής, θα κατοχυρώσει ξανά τη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία, θα επιτρέψει στην εργαζόμενη πλειοψηφία να μπει μπροστά και να αξιοποιήσει, με βάση τον δικό της δημοκρατικό κοινωνικό σχεδιασμό, τις συλλογικές παραγωγικές δυνατότητες του τόπου προς όφελός της.

Για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ το ερώτημα είναι αν το ρεύμα των αγώνων της αντι-ευρώ και αντι-ΕΕ πάλης θα βγει ενισχυμένο στις ευρωεκλογές, ανοίγοντας νέους δρόμους για το κίνημα και τους εργαζομένους και το δίλημμα έχει τεθεί: **με το ευρώ και την ΕΕ ενάντια στα δικαιώματα των εργαζομένων ή με τον αγώνα για έξοδο από το ευρώ και αποδέσμευση για την ΕΕ για έναν άλλο δρόμο** στην ελληνική κοινωνία και για μια έξοδο από την κρίση στην υπηρεσία των αναγκών του εργαζόμενου λαού; Και σε αυτό το δίλημμα αργά ή γρήγορα θα κληθούν να απαντήσουν όλοι...